

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 17.6.2008
COM(2008) 359 final

**COMUNICAREA COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CĂTRE
CONSILIU, CĂTRE COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI CĂTRE
COMITETUL REGIUNILOR**

**O politică comună de imigrare pentru Europa:
principii, acțiuni și instrumente**

{SEC(2008) 2026}
{SEC(2008) 2027}

I. Introducere

Imigrarea în UE este o realitate. În prezent, imigrarea - conform prezentului document imigrarea se referă la resortisanții țărilor terțe și nu la cetățenii UE - reprezintă aproximativ 3,8% din totalul populației din UE¹. Din 2002, în Uniunea Europeană s-au înregistrat între 1,5 și 2 milioane de sosiri pe an, în cifre nete. La data de 1 ianuarie 2006, numărul resortisanților țărilor terțe rezidenți în UE se ridică la 18,5 milioane.

Nu există motive să credem că fluxurile de imigrare se vor reduce.

Pe baza tradițiilor sale umanitare, Europa trebuie să manifeste, în continuare, solidaritate față de refugiații și persoanele care au nevoie de protecție. Diferențele economice între țările/regiunile dezvoltate și în curs de dezvoltare, globalizarea, comerțul, problemele politice și instabilitatea din țările de origine, posibilitatea de a găsi un loc de muncă în țările dezvoltate se numără printre principalii factori care influențează mobilitatea internațională a persoanelor.

În contextul unei Europe care îmbătrânește, **contribuția potențială a imigrării la performanța economică a UE este semnificativă.** Speranța de viață a europenilor este mai mare, așa numita generație „baby boom” se apropie de pensie, iar rata natalității este scăzută. În 2007, populația activă din UE, respectiv totalul persoanelor încadrate în muncă și a celor aflate în șomaj, se situa, în medie, la aproximativ 235 milioane². Potrivit ultimelor previziuni demografice³, până în 2060, se estimează că populația în vârstă de muncă din UE va scădea cu aproape 50 de milioane, chiar dacă imigrarea netă se va menține la un nivel similar cu nivelurile istorice, și cu aproximativ 110 milioane dacă nu se ia în calcul această imigrare. Evoluțiile descrise anterior reprezintă riscuri pentru viabilitatea sistemelor de pensii, de sănătate și de protecție socială și presupun creșterea cheltuielilor publice⁴.

Imigrarea este o realitate care trebuie gestionată în mod eficient. Într-o Europă deschisă, fără frontiere interne, niciun stat membru nu poate gestiona imigrarea pe cont propriu. Trebuie să abordăm un spațiu fără frontiere interne care, din 20 decembrie 2007 cuprinde 24 de țări și aproximativ 405 milioane de persoane, precum și o politică comună în domeniul vizelor. Economii UE sunt foarte bine integrate, deși există în continuare multe diferențe în performanțele economice și piețele muncii. Mai mult, UE a devenit un actor tot mai important pe scena mondială, iar acțiunea externă comună se extinde constant spre noi domenii; imigrarea este un astfel de domeniu. Toate acestea înseamnă că politicile și măsurile luate de statele membre în acest domeniu nu mai afectează exclusiv situația lor națională, ci pot avea repercusiuni asupra celorlalte state membre și asupra UE, în ansamblu.

Uniunea Europeană a lucrat pentru a pune bazele politicii comune din 1999, când pentru prima dată, competența în acest domeniu a fost recunoscută, în mod clar, prin Tratatul CE. S-a

¹ Cifra de 3,8% reprezintă procentul populației din UE care se compune din resortisanți ai țărilor terțe: trebuie remarcat că majoritatea acestora nu sunt ei înșiși imigranți, ci sunt descendenți ai imigranților care nu au dobândit cetățenia țării de reședință.

² Eurostat, statistici privind populația și condițiile sociale.

³ Previziunile demografice Eurostat, EUROPOP 2008, scenariul de convergență bazat pe 2008, anul de convergență 2150.

⁴ A se vedea documentul Comitetului de politică economică și al Comisiei Europene (DG ECFIN), (2006), „Impactul îmbătrânirii asupra cheltuielilor publice: previziuni pentru statele membre UE-25 privind pensiile, asistența medicală, îngrijirile pe termen lung, educația și transferul indemnizațiilor de șomaj (2004-2050)”, *European Economy, Special Reports No 1*, 2006.

creat o serie de instrumente și politici comune, care abordează imigrarea atât din perspectiva dimensiunii interne cât și a dimensiunii externe.

Aceste realizări nu sunt suficiente. Este necesară o viziune comună asupra politicii care are la bază realizările din trecut și care are ca obiectiv asigurarea unui cadru mai coerent și disponibil pentru acțiunea viitoare a statelor membre și a Uniunii Europene. Valoarea adăugată a UE va consta în asigurarea de instrumente europene acolo unde acestea sunt necesare și în asigurarea cadrului adecvat pentru obținerea coerenței atunci când statele membre acționează pe baza competențelor lor. Transparența și încrederea reciprocă sunt acum mai mult decât necesare pentru ca această viziune comună să fie eficientă și să aducă rezultate.

În timp ce într-o anumită măsură imigrarea ar putea contribui la reducerea provocărilor care apar ca urmare a îmbătrânirii populației, imigrarea va juca un rol esențial în contribuirea la rezolvarea penuriilor viitoare de forță de muncă și calificări, precum și la majorarea potențialului de creștere economică al UE și la **prosperitate**, completând reformele structurale în curs. De aceea imigrarea a devenit un factor important pentru dezvoltarea Strategiei de la Lisabona pentru creștere și locuri de muncă elaborată de UE, prin care se recunoaște faptul că gestionarea corespunzătoare a imigrării economice este un element esențial al competitivității UE, fapt recunoscut, în egală măsură de Consiliul European de primăvară din 2008.

Pe lângă potențialul economic, imigrarea poate, de asemenea, îmbogăți societățile europene din punct de vedere al diversității culturale. Cu toate acestea, **potențialul pozitiv al imigrării poate fi obținut numai dacă integrarea în societățile gazdă este încununată de succes**. Aceasta presupune o abordare care nu ia în considerare numai avantajele pentru societatea gazdă, ci care ține seama de interesele imigranților: Europa este și va fi în continuare un mediu primitor pentru cei cărora li s-a acordat dreptul de ședere indiferent dacă aceștia sunt imigranți pentru un loc de muncă, membrii familiei, studenți sau persoane care au nevoie de protecție internațională. Pentru a fi la înălțimea acestei provocări, trebuie rezolvat un set complex de probleme. În timp ce accesul pe piața muncii este o modalitate-cheie pentru integrare, cifrele actuale arată că, în general, rata șomajului în rândul imigranților este, adesea, mai mare decât în rândul resortisanților UE, deși sunt diferențe mari între statele membre. Mai mult, de cele mai multe ori imigranții riscă să fie încadrați pe un loc de muncă precar, pe un post de o calitate mai slabă sau pe posturi pentru care sunt supracalificați, astfel încât competențele lor nu sunt folosite pe deplin („irosirea creierelor”). Așadar, acest context face ca imigranții să fie dispuși să accepte posturi de muncă nedecarate. Femeile migrante din afara UE se confruntă cu mari probleme pe piața muncii. Mai mult, competențele lingvistice ale imigranților și traseul scolastic al copiilor lor sunt adesea nesatisfăcătoare, ceea ce ridică întrebări cu privire la viitoarea dezvoltare personală și profesională a acestora.

Sunt necesare mecanisme fundamentate pe **solidaritatea** între statele membre și UE pentru a trata împreună dificultățile și a coordona politicile. Aceasta necesită finanțare pentru activitatea de control a gestionării frontierelor, pentru politicile de integrare și pentru alte scopuri, și prin urmare se exercită un impact asupra finanțelor publice ale comunităților naționale, regionale și locale. Pentru a aborda corect problema imigrării sunt necesare, de asemenea, cooperarea strânsă cu țările terțe pentru a face față situațiilor de interes comun, inclusiv problemelor cauzate de „exodul creierelor” și răspunsurile de politică precum migrația circulară.

Gestionarea eficientă a imigrării implică, de asemenea, rezolvarea diferitelor probleme legate de **securitatea** societăților noastre și a imigranților. Aceasta presupune combaterea imigrării ilegale și a activităților infracționale conexe, obținând echilibrul corect între integritatea personală și preocupările legate de securitatea colectivă. Problema angajării ilegale trebuie rezolvată deoarece creează situații de abuz și încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale. De asemenea, subminează imigrarea legală și are implicații negative la nivel de coeziune și concurență loială.

Această nouă viziune pentru dezvoltarea ulterioară a **politicii europene comune de imigrare** a fost prezentată de Comisie în comunicarea din 5 decembrie 2007⁵. Consiliul European din decembrie 2007 a afirmat că dezvoltarea unei politici comune de imigrare care să completeze politicile statelor membre reprezintă în continuare o prioritate fundamentală și a solicitat Comisiei să prezinte propuneri în 2008. O politică comună de imigrare reprezintă o prioritate fundamentală pentru UE⁶ dacă dorim să obținem succese împreună prin valorificarea avantajelor și prin rezolvarea provocărilor în joc. Această politică comună ar trebui să aibă ca obiectiv o abordare coordonată și integrată a aspectelor legate de imigrare la nivel european, național și regional, ceea ce implică luarea în considerare a diferitelor dimensiuni ale fenomenului și includerea imigrării în principalele componente ale politicii UE - **prosperitate, solidaritate și securitate**.

- Această politică ar trebui elaborată în **parteneriat și solidaritate** între statele membre și Comisie, ca răspuns la apelul pentru un angajament politic reînnoit cu privire la imigrare, lansat de Consiliul European din decembrie 2007.
- Politica ar trebui să se fundamenteze pe o serie de **principii comune** cu caracter politic obligatoriu, acceptate la cel mai înalt nivel politic și puse în practică prin **acțiuni concrete**.
- Punerea în aplicare a acestor măsuri ar trebui urmărită prin intermediul unei **metodologii comune** specifice și a unui **mecanism de monitorizare**.
- Politica ar trebui să aibă la bază **valorile universale** ale demnității umane, libertății, egalității și solidarității îmbrățișate de UE, inclusiv respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale și a Convenției europene a drepturilor omului. Pe baza tradițiilor sale umanitare, Europa va manifesta, în continuare, solidaritate față de refugiații și persoanele care au nevoie de protecție⁷.

Agenda reînnoită a UE pentru acces, oportunitate și solidaritate, mai amplă, care urmează a fi prezentată de Comisie până în vară va încuraja o societate integrată și bazată pe incluziune, unde posibilitățile sunt deschise tuturor. În special, va furniza noi instrumente care vor contribui, de asemenea, la dezvoltarea noii politici comune de imigrare.

⁵ COM(2007) 780 final.

⁶ Deși dezvoltarea acestei politici trebuie să meargă mână în mână cu înlăturarea graduală a dispozițiilor tranzitorii existente care restricționează libera circulație a resortisanților unor state membre UE, această comunicare abordează numai aspectele legate de imigrarea resortisanților țărilor terțe și nu tratează probleme legate de circulația intra-UE sau intra-regională a resortisanților UE.

⁷ Acest aspect va fi dezvoltat ulterior atunci când se va trece la cea de a doua etapă a Sistemului european comun de azil. A se vedea „Planul strategic în materie de azil: o abordare integrată pentru protecție în întreaga UE”, prezentat împreună cu prezenta comunicare – COM(2008) 360.

Comunicarea va fi adoptată odată cu Planul strategic în materie de azil. Ambele documente urmăresc îndeplinirea elementelor nerealizate cu privire la imigrare și azil din Programul de la Haga, 2004.

În primăvara anului viitor, Comisia intenționează să prezinte o comunicare globală cu sugestii specifice asupra modului de continuare a activităților în domeniul justiției, libertății și securității, în ansamblu, în vederea unui nou program pe cinci ani în acest domeniu, care va fi adoptat în a doua jumătate a anului 2009.

II. PRINCIPII COMUNE CARE STAU LA BAZA DEZVOLTĂRII ULTERIOARE A POLITICII COMUNE DE IMIGRARE

Textul care urmează propune **zece principii comune** pe care se va axa politica comună de imigrare, grupate în trei rubrici, respectiv prosperitate, securitate și solidaritate. După enunțarea fiecărui principiu, în text se indică, în vederea ilustrării aplicării viitoare, exemple de acțiuni concrete care trebuie efectuate fie la nivelul UE, fie la nivel de stat membru, după caz, cu obiectivul de a pune în practică acel principiu.

PROSPERITATE: contribuția imigrării legale la dezvoltarea socio-economică a UE

Consiliul European de primăvară din 2008 a solicitat Comisiei să abordeze dimensiunea „ocupării forței de muncă și a impactului social al migrației resortisanților din țările terțe” în contextul propunerilor pentru o politică comună de imigrare⁸. Viitoarea imigrare economică în UE va trebui evaluată inter alia în funcție de compatibilitatea între calificările imigranților și nevoile de pe piața națională a muncii; pe baza acestei evaluări ar trebui promovate oportunități pentru imigrarea legală. Pe lângă deschiderea căii pentru imigrarea forței de muncă, celorlalte categorii de imigranți ar trebui să li se acorde șansa și mijloacele pentru a intra și a locui, în mod legal, în UE fie temporar, fie permanent. Integrarea imigranților legali va fi încurajată. Aceasta presupune angajamentul clar atât din partea societăților gazdă cât și al imigranților.

1. Prosperitate și imigrare: reguli clare și condiții de egalitate

Politica comună de imigrare ar trebui să promoveze imigrarea legală, care ar trebui reglementată prin norme clare, transparente și echitabile. Cetățenilor țărilor terțe ar trebui să li se furnizeze informațiile necesare pentru a înțelege condițiile și procedurile pentru intrarea și șederea legală în UE. Ar trebui să se asigure tratamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe care au domiciliul legal pe teritoriul statelor membre, cu scopul de a apropia statutul legal al acestora de cel al resortisanților UE.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să continue să definească norme clare și transparente pentru intrarea și șederea resortisanților țărilor terțe, inclusiv pentru exercitarea unei activități remunerate sau a unei activități independente;

⁸ Concluziile Președinției, Bruxelles, 13-14 martie 2008, punctul 14.

- să furnizeze informații imigranților potențiali și solicitanților, inclusiv cu privire la drepturile lor și cu privire la normele pe care trebuie să le respecte de îndată ce sunt rezidenți legali în UE;
- să clarifice normele și să asigure asistență și sprijin atât în țările de origine cât și în cele de destinație pentru întrunirea cerințelor de intrare și ședere;
- să depună eforturi pentru o politică comună în domeniul vizelor care să ofere răspunsuri flexibile la deplasările temporare ale persoanelor fizice în scopuri profesionale sau educaționale (de exemplu: persoane transferate în cadrul aceleiași companii, furnizori de servicii contractuale, liber-profesioniști și vizitatori în scopuri de afaceri, studenți, cercetători, reprezentanți ai guvernelor sau oficiali, personalul organizațiilor internaționale sau regionale).

2. Prosperitate și imigrare: corelarea calificărilor și a nevoilor

Parte a Strategiei de la Lisabona, imigrarea în scopuri economice ar trebui să răspundă unei evaluări a piețelor muncii din UE, bazate pe nevoi comune, care să trateze toate nivelurile de calificare și sectoarele pentru a consolida economia Europei fundamentată pe cunoaștere, pentru a contribui la creșterea economică și pentru a răspunde cerințelor de pe piața muncii. Aceasta ar trebui să se realizeze cu respectarea deplină a principiului preferinței comunitare și a drepturilor statelor membre de stabilire a contingentelor de admisie, precum și a drepturilor imigranților și prin implicarea activă a partenerilor sociali și a autorităților regionale și locale.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să se implice, conform solicitării Consiliului European de primăvară 2008, în evaluarea aprofundată a viitoarelor cerințe în materie de calificări în Europa până în 2020, luând în considerare impactul schimbărilor tehnologice, populația care îmbătrânește, fluxurile de emigrare și schimbările în diviziunea globală a muncii. Nevoile actuale și pe termen mediu ale pieței muncii la toate nivelurile de calificare și în toate sectoarele din statele membre trebuie, de asemenea, evaluate periodic;
- să înceapă să elaboreze „profiluri de imigrare” la nivel național⁹ care să ofere o viziune integrată asupra situației imigrării din fiecare stat membru, la un moment dat, în special în ceea ce privește participarea pe piața națională a muncii și componența calificărilor fluxurilor de imigrare (atât actuale cât și potențiale). Pentru a sprijini această acțiune, să asigure disponibilitatea datelor consecvente, cuprinzătoare și comparabile cu privire la

⁹ „Profilurile de imigrare” vor reuni în mod structurat toate informațiile necesare pentru a promova abordarea bazată pe dovezi în gestionarea migrației. Nevoile pieței muncii vor fi un aspect central al acestor profiluri. Pe lângă faptul de a colecta informații cu privire la situația actuală a pieței muncii, a ratei șomajului, a cererii și ofertei de muncă, profilurile vor avea ca scop identificarea potențialelor penurii de calificări pe sectoare și meserii. Stabilirea profilurilor de imigrare va permite UE și statelor membre ale acesteia să lanseze sisteme de corelare a forței de muncă atât în cadrul UE cât și cu țările terțe. Profilurile de imigrare vor cuprinde, de asemenea, informații cu privire la calificările disponibile în rândul comunităților transnaționale, informații cu privire la componența fluxurilor de migrație, atât din punct de vedere al sexului și vârstei, cât și din perspectiva fluxurilor financiare de intrare și ieșire legate de migrație, inclusiv sumele bănești trimise de migranți.

imigrare, inclusiv informații cu privire la stocuri și fluxuri, atât la nivel comunitar cât și național;

- să asigure o mai mare disponibilitate și eficiență pentru instrumentele și politicile de corelare a forței de muncă, inclusiv consolidarea educației și formării profesionale pentru lucrătorii țărilor terțe pentru a adapta calificările aduse de imigranți la caracteristicile piețelor muncii de pe plan național, promovarea mecanismelor corespunzătoare pentru recunoașterea calificărilor profesionale obținute în afara UE și asigurarea informării și a formării în țările de origine;
- să analizeze situația actuală și viitoarele tendințe în ceea ce privește antreprenoriatul imigranților, precum și obstacole legislative și operaționale existente cu care s-ar putea confrunta imigranții care doresc să deschidă o afacere în UE. Pe baza acestei evaluări, să propună măsuri pentru a sprijini antreprenoriatul imigranților;
- să investească mai mult în măsurile care au ca scop încadrarea în muncă a șomerilor și a resortisanților țărilor terțe inactivi din punct de vedere economic, rezidenți legal în statele membre UE (de exemplu: formare profesională pentru asistente și alți lucrători în domeniul sănătății), acordând o atenție specială femeilor;
- să identifice măsurile care pot oferi o alternativă reală la angajarea ilegală sau introducerea de stimulente pentru angajarea legală.

3. Prosperitate și imigrare: integrarea este cheia pentru o imigrare reușită

Integrarea imigranților legali ar trebui îmbunătățită prin eforturile consolidate ale statelor membre gazdă și prin însăși contribuția imigranților (un proces cu două dimensiuni), în conformitate cu principiile de bază comune cu privire la integrare, adoptate în 2004. Imigranții ar trebui să aibă șansa de a participa și de a dezvolta întregul lor potențial. Societățile europene ar trebui să consolideze capacitatea lor de a gestiona diversitatea legată de imigrare și de a consolida coeziunea socială.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să consolideze în continuare abordarea integratoare a cadrului european pentru integrare inclusiv participarea civică, integrarea pe piața muncii, incluziunea socială, combaterea discriminării, egalitatea de șanse, educația și măsurile pentru tineri, dialogul intercultural și gestionarea diversității;
- să dezvolte învățarea reciprocă și schimbul de cele mai bune practici pentru a consolida capacitatea țărilor gazdă de a gestiona diversitatea tot mai mare, inclusiv măsurile pentru a răspunde la provocările educaționale cu care se confruntă elevii imigranți. Să dezvolte indicatori comuni și capacitatea statistică adecvată care să permită statelor membre să evalueze rezultatele politicii de integrare;
- să sprijine dezvoltarea programelor de integrare specifice pentru imigranții nou-sosiți; inclusiv facilitarea deprinderii de competențe lingvistice și consolidarea competențelor interculturale practice necesare pentru adaptarea eficientă, precum și angajamentul la valorile europene fundamentale; această acțiune ar putea fi explorată în continuare prin identificarea drepturilor și obligațiilor pentru imigranții nou-sosiți în cadrul procedurilor

naționale specifice (de exemplu: curriculum de integrare, angajamente de integrare explicite, programe de bun venit, planuri naționale pentru cetățenie și integrare, cursuri introductive de educație civică sau cursuri de orientare);

- să promoveze gestionarea diversității la locul de muncă și să ofere șanse de promovare și resortisanților țărilor terțe care au un domiciliu legal și un loc de muncă. Eforturile de politică ar trebui să aibă ca obiectiv asigurarea posibilității de ascensiune socială pentru toți lucrătorii din UE, să garanteze drepturile sociale fundamentale și să favorizeze standarde de muncă de calitate și coeziunea socială. În acest context o atenție specială ar trebui acordată participării femeilor imigrante pe piața muncii și imigranților care sunt cel mai departe de piața muncii;
- să asigure accesul nediscriminatoriu și efectiv al imigranților legali la serviciile de îngrijire medicală și la protecția socială, precum și aplicarea eficientă a legislației comunitare prin care resortisanților țărilor terțe li se acordă același tratament ca și resortisanților UE în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială în UE¹⁰. Mai mult, UE și statele membre ar trebui să promoveze transparența în normele care se aplică drepturilor la pensie în cazul migranților care doresc să se reîntoarcă în țara de origine;
- să analizeze posibilitatea unei mai mari participări la nivel local, național și european pentru a reflecta identitățile multiple și în evoluție ale societăților europene;
- să analizeze legăturile între noile tipuri de imigrare, ca de exemplu migrația circulară, și integrare;
- să evalueze modul de aplicare și necesitatea modificării Directivei 2003/86/CE a Consiliului privind dreptul la reîntregirea familiei;
- să continue să găzduiască refugiații și persoanele care au nevoie de protecție și să dezvolte în continuare această tradiție umanitară atunci când instituie cea de a doua etapă a Sistemului european comun de azil¹¹.

SOLIDARITATE: coordonarea între statele membre și cooperarea cu țările terțe

O politică comună de imigrare trebuie să se fundamenteze pe solidaritatea între statele membre, conform prevederilor Tratatului CE. Solidaritatea și responsabilitatea sunt esențiale într-un domeniu în care competențele sunt distribuite între Comunitatea Europeană și statele membre. Punerea în aplicare a politicii comune poate fi o reușită numai dacă are la bază eforturi comune. În timp ce statele membre au contexte istorice, economice și demografice diferite care influențează politicile de imigrare la nivel național, în mod evident acestea din urmă au un impact dincolo de granițele naționale și în consecință, niciun stat membru nu poate controla sau aborda efectiv toate aspectele legate de imigrare pe cont propriu; prin urmare deciziile cu un eventual impact asupra celorlalte state membre trebuie coordonate.

¹⁰ În 2003, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 859/2003 (JO L 124, 20.5.2003) de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 la resortisanții țărilor terțe care (1) au domiciliul legal în UE și (2) se află în situație transfrontalieră. În iulie 2007, Comisia a adoptat o propunere de extindere a dispozițiilor Regulamentului 883/04, care va înlocui Regulamentul (CEE) 1408/71, la resortisanții țărilor terțe care (1) au domiciliul legal în UE și (2) se află în situație transfrontalieră – COM (2007) 439 final.

¹¹ A se vedea „Planul strategic în materie de azil: o abordare integrată pentru protecție în întreaga UE”, prezentat împreună cu prezenta comunicare – COM(2008) 360.

Distribuția sarcinii financiare este o altă expresie concretă a solidarității. Într-adevăr, gestionarea imigrării are un impact asupra finanțelor publice. Fondurile UE pot fi folosite pentru a promova realizarea principiilor comune, iar resursele naționale ar trebui, de asemenea, puse în comun, atunci când este necesar pentru a se asigura eficiența. O altă dimensiune a solidarității s-a adăugat odată cu „Abordarea globală a migrației”: pentru a obține o mai bună gestionare a fluxurilor de migrație în interesul tuturor actorilor implicați, inclusiv diaspora și comunități de imigranți, țările de origine și de tranzit trebuie asociate acțiunii UE, iar aspectele de migrație trebuie să fie parte a dialogului UE cu țările terțe și a politicii sale de cooperare pentru dezvoltare.

4. Solidaritate și imigrare: transparentă, încredere și cooperare

Politica comună de imigrare ar trebui fundamentată pe un nivel ridicat de solidaritate politică și operațională, pe încredere reciprocă, transparentă, responsabilitate împărtășită și eforturi comune din partea Uniunii Europene și a statelor membre ale acesteia.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să consolideze schimbul de informații și discuțiile comune în cadrul UE, în vederea schimbului de cele mai bune practici, contribuind la creșterea încrederii reciproce și adoptând abordări coordonate la aspectele de interes reciproc, luând în considerare diferențele în tradițiile și realitățile imigrării;
- să instituie și/sau să îmbunătățească modul de funcționare al mecanismelor necesare pentru a monitoriza impactul măsurilor naționale de imigrare dincolo de granițele naționale din UE, astfel încât să se depășească neconcordanțele și să se amelioreze coordonarea la nivelul UE;
- să dezvolte sisteme interoperabile și să intensifice punerea în comun a mijloacelor tehnice (mecanisme de sprijin reciproc și echipe) folosind în mod strategic resursele financiare și umane pentru a obține o gestiune a imigrării mai eficiente;
- să amelioreze comunicarea internă și externă în materie de politici de imigrare ale UE, obiectivele și strategiile sale, astfel încât Uniunea să poată vorbi cu o singură voce.

5. Solidaritate și imigrare: folosirea eficientă și coerentă a mijloacelor disponibile

Solidaritatea necesară pentru a permite politicilor comune de imigrare să atingă obiectivele strategice ar trebui să cuprindă o componentă financiară solidă care să ia în considerare situația specifică la frontierele externe ale unor state membre și provocările specifice legate de migrație cu care se confruntă aceste state.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să asigure, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, folosirea strategică a Programului general privind solidaritatea și gestionarea fluxurilor de migrație (2007-2013) ca pe un mecanism de distribuire a sarcinii pentru a completa resursele naționale bugetare ale statelor membre;

- să analizeze potențialul deplin al ansamblului de mecanisme existente în cele patru instrumente ale programului general pentru a întări capacitatea statelor membre de aplicare eficientă a politicilor și în același timp să răspundă la nevoile urgente sau la evoluțiile specifice, ca de exemplu situația unui aflux masiv;
- să revizuiască constant pentru fiecare instrument al programului cheia de distribuție pentru alocarea resurselor către statele membre și să o ajusteze în funcție de necesități pentru a reflecta cererea crescândă și noile evoluții;
- să amelioreze coordonarea activităților finanțate din resurse naționale și comunitare în vederea creșterii transparenței, coerenței și eficienței pentru a evita suprapunerile și pentru a îndeplini obiectivele strategice ale politicii de imigrare, precum și ale altor domenii de politică conexe.

6. Solidaritate și imigrare: parteneriatul cu țările terțe

Gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație presupune parteneriatul autentic și cooperarea cu țările terțe. Aspectele legate de migrație ar trebui integrate pe deplin în cooperarea pentru dezvoltare a Uniunii și în celelalte politici externe. UE ar trebui să lucreze în strâns tandem cu țările partenere pe marginea oportunităților pentru mobilitatea legală, a capacităților pentru gestionarea migrației, identificarea factorilor care stimulează migrația, protejarea drepturilor fundamentale, combaterea fluxurilor clandestine și consolidarea posibilităților pentru a permite ca migrația să lucreze în favoarea dezvoltării.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să sprijine țările terțe în dezvoltarea cadrului legislativ național și să instituie sisteme de imigrare și de azil care răspund pe deplin convențiilor internaționale relevante;
- să consolideze cooperarea, sprijinul și crearea capacității în țările partenere în vederea dezvoltării politicilor pentru buna gestionare a migrației, identificând factorii care stimulează migrarea și sprijinind elaborarea măsurilor de adaptare eficiente; diminuarea exodului creierelor prin acțiuni în special în următoarele domenii: formare profesională, recrutare, returnare, muncă decentă, standarde de recrutare etice și prin evaluarea tendințelor pe piețele naționale ale muncii, respectând standardele de muncă decentă, dezvoltând sisteme de educație și de formare profesională conform nevoilor de pe piețele muncii, înțelegerea potențialului de dezvoltare al transferurilor bănești efectuate de migranți, în special prin îmbunătățirea statisticilor, reducerea costurilor la tranzacții și sprijinirea dezvoltării sectorului financiar;
- să folosească în mod coerent și strategic toate instrumentele de politică dezvoltate în ultimii ani în cadrul „Abordării globale privind migrația”, inclusiv profilurile de migrare ale țărilor terțe și platformele de cooperare;
- să folosească noi instrumente de politică, dacă este necesar, în relațiile cu țările candidate și potențial candidate care au elaborat deja mecanisme de cooperare cu UE, pentru a consolida cooperarea existentă;
- să coopereze îndeaproape cu partenerii din Africa în vederea aplicării în comun a „Procesului de la Rabat” 2006 cu privire la migrație și dezvoltare și a Parteneriatului UE-

Africa cu privire la migrație, mobilitate și ocuparea forței de muncă, convenit la Lisabona în decembrie 2007;

- să continue să folosească dialogul politic și sectorial cu țările din vecinătatea Europei, cu țările din America Latină și Caraibe, precum și cu Asia pentru a consolida înțelegerea reciprocă a provocărilor pe care le aduce migrația și pentru a consolida cooperarea existentă;
- să convină, împreună cu statele membre interesate, asupra parteneriatelor de mobilitate cu țările partenere, deschizând calea spre dispoziții de gestionare a imigrării forței de muncă cu partenerii strategici pe termen lung, precum și spre cooperarea în materie de returnare;
- să lucreze cu țările de origine, respectând pe deplin principiul responsabilității împărtășite, pentru a sensibiliza cu privire la necesitatea de a-i descuraja pe cetățenii lor să intre și să rezide în mod ilegal pe teritoriul UE;
- să ofere posibilități reale pentru migrația circulară, instituind sau consolidând măsurile juridice și operaționale prin care se acordă imigranților legali dreptul de acces prioritar pentru a rezida în continuare în condiții de legalitate în UE;
- să introducă prevederi cu privire la coordonarea securității sociale în acordurile de asociere încheiate între UE și statele membre ale acesteia și țările terțe. Pe lângă principiul tratamentului echitabil, dispozițiile ar putea acoperi transferul drepturilor sociale dobândite, în special, transferul drepturilor de pensie;
- să se asigure că resursele corespunzătoare sunt puse la dispoziție și sunt folosite eficient în cadrul tuturor instrumentelor financiare relevante la nivel național sau comunitar pentru a pune în aplicare „Abordarea globală privind migrația” în toate dimensiunile sale, respectând în același timp finanțarea convenită deja la nivel comunitar.

SECURITATE: combaterea eficientă a imigrării ilegale

Prevenirea și reducerea imigrării ilegale în toate dimensiunile sale reprezintă elemente esențiale pentru credibilitatea și acceptarea de către opinia publică a politicilor privind imigrarea legală. Controlul accesului pe teritoriul UE trebuie consolidat pentru a promova gestionarea integrată a frontierelor, în adevăratul sens al cuvântului, asigurând în același timp accesul ușor pentru călătorii bona fide și persoanele care au nevoie de protecție și menținând Europa deschisă către lume. Deși este un fenomen care îi privește, în egală măsură, pe mulți cetățeni UE, munca nedeclarată și angajarea ilegală pot constitui factori de stimulare a imigrării ilegale și, prin urmare, trebuie să se găsească o soluție. Intensificarea luptei împotriva traficului ilegal de migranți și toate aspectele legate de traficul de persoane este o prioritate cheie a UE și a statelor membre. O politică durabilă și eficientă în materie de returnare – fundamentată pe norme clare, transparente și echitabile – ar trebui să vină în sprijinul statelor membre care trebuie să returneze resortisanții țărilor terțe care nu întrunesc sau care nu mai întrunesc condițiile pentru șederea în UE. Procesul de regularizare în masă, neselectiv, și pe scară largă a condiției imigranților aflați în situație de ședere ilegală nu constituie un instrument durabil și eficient pentru gestionarea migrației și ar trebui evitat. Toate aceste politici și măsuri respectă pe deplin demnitatea, drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate.

7. **Securitate și imigrare: o politică în domeniul vizelor care este în interesul Europei și al partenerilor acesteia**

Politica comună în domeniul vizelor ar trebui să faciliteze intrarea vizitatorilor *bona fide* și să consolideze securitatea. Ar trebui folosite noi tehnologii, dacă este necesar, pentru a permite efectuarea de controale diferențiate și bazate pe risc pentru solicitanții de vize, cu un schimb intens de informații între statele membre, respectând în același timp legile cu privire la protecția datelor și a vieții private.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să instituie o abordare integrată, pe patru niveluri astfel încât verificările să se efectueze sistematic în fiecare etapă atunci când imigranții călătoresc în Uniune (la consulate, la sosire, pe teritoriul pe care au intrat și la plecare);
- să înlocuiască vizele Schengen existente la nivel național prin vize Schengen uniforme la nivel european, înlesnind tratamentul echitabil al tuturor solicitanților de vize și aplicarea deplin armonizată a criteriilor pentru controalele de securitate;
- să emită vizele la centre consulare comune care reprezintă mai multe state membre sau toate statele membre, ceea ce facilitează economiile de scară, precum și accesul facil al solicitanților de vize din toate țările terțe;
- să studieze posibilitatea instituirii unui sistem prin care resortisanții țărilor terțe trebuie să obțină autorizația electronică de călătorie înainte de a pleca spre teritoriul UE;
- să studieze în continuare oportunitățile de facilitare a emiterii vizelor și de îmbunătățire a coordonării procedurilor de viză, în ceea ce privește, de asemenea, vizele pe termen mai lung.

8. **Securitate și imigrare: gestionarea integrată a frontierelor**

Integritatea spațiului Schengen fără controale la frontierele interne pentru persoane trebuie menținută. Gestionarea integrată a frontierelor externe ar trebui consolidată, iar politicile privind controalele la frontieră ar trebui dezvoltate consecvent cu politicile privind controalele vamale și prevenirea celorlalte amenințări la adresa siguranței și securității.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să consolideze dimensiunea operativă a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX), inclusiv prin extinderea capacității în ceea ce privește comanda operațională și competențele de inițiere a operațiunilor care implică controale la frontieră în domeniile identificate ca domenii cu grad de risc ridicat și expuse la o presiune migraționistă excepțională;
- să dezvolte o abordare integrată pentru a consolida folosirea noilor tehnologii, inclusiv instrumentele informatice existente și planificate, demersul pentru integrarea funcționalităților individuale ale diferitelor sisteme care fac parte din arhitectura

informatică generală; asigurarea folosirii întregului potențial al celui de al șaptelea program cadru;

- să continue să dezvolte conceptul de sistem european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) prin îmbunătățirea coordonării în cadrul statelor membre, între statele membre și între mijloacele utilizate și activitățile desfășurate de statele membre în scopul politicilor relevante legate de supravegherea și menținerea securității interne;
- să dezvolte o abordare coordonată și strategică a cooperării cu țările terțe la nivel european, cu sprijin în vederea construirii unei capacități de gestiune a frontierelor durabile și eficiente în țările partenere cheie de tranzit și de origine, un rol important urmând a fi jucat de FRONTEX prin desfășurarea de misiuni de asistență în aceste țări;
- să continue să sprijine crearea capacității de ultimă oră, uniforme, interoperabile a statelor membre pentru controlul la frontiere prin mijloace extinse ale solidarității financiare europene și să dezvolte noi mecanisme pentru distribuția eficientă și operațională a sarcinii pentru a sprijini statele membre care se confruntă, în prezent sau în viitor, cu intrări constante și masive de imigranți ilegali, combinând resursele europene și resursele naționale puse în comun;
- să intensifice cooperarea între autoritățile statelor membre pentru a crea un birou unic la frontierele terestre, unde, ca regulă generală, fiecare călător este supus unui singur control de către o singură autoritate.

9. **Securitate și imigrare: intensificarea luptei împotriva imigrării ilegale și zero tolerantă pentru traficul de persoane**

UE și statele membre ar trebui să dezvolte o politică coerentă în materie de combatere a imigrării ilegale și a traficului de persoane. Munca nedeclarată și angajarea ilegală¹² sub diferitele lor forme ar trebui combătute în mod eficient prin măsuri preventive, prin asigurarea punerii în aplicare a legii și prin sancțiuni. Ar trebui consolidate protecția și sprijinul pentru victimele traficului de persoane.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să asigure resursele financiare și umane necesare pentru a ancheta cazurile de contrabandă și trafic și pentru a majora numărul și calitatea controalelor, în special sub forma controalelor la locul de muncă;
- să implice, în mod activ, reprezentanții lucrătorilor și angajaților în combaterea muncii nedeclarate și a angajării ilegale;
- să dezvolte instrumente de analiză a riscului și să consolideze cooperarea și controalele încrucișate ale diferitelor administrații pentru a crește nivelul de identificare a muncii nedeclarate care implică resortisanții țărilor terțe care rezidă atât în condiții de legalitate cât și de ilegalitate;

¹² Munca nedeclarată și angajarea ilegală a resortisanților UE sunt probleme care ar trebui, de asemenea, soluționate de către statele membre. Aspectele problemei legate de partea internă a UE nu sunt prezentate în acest document.

- să faciliteze schimburile de bune practici, o evaluare mai sistematică a politicii și o mai bună cuantificare a muncii nedeclarate și a angajării ilegale;
- să recurgă mai des la folosirea elementelor biometrice ca un instrument important de combatere a imigrării ilegale și a traficului de persoane;
- să se asigure că resortisanții țărilor terțe care rezidă în condiții de ilegalitate au acces la serviciile care sunt esențiale pentru a garanta drepturile umane fundamentale (de exemplu educație pentru copii, servicii de sănătate de bază);
- să protejeze și să asiste victimele traficului de persoane, în special femeile și copiii, prin evaluarea și revizuirea sistemului comun existent; să continue să dezvolte posibilitățile juridice și operaționale pentru a facilita recuperarea victimelor și reintegrarea în societatea gazdă sau de origine, inclusiv prin intermediul programelor specifice bine definite;
- să consolideze cadrul juridic existent de combatere a facilitării intrării și șederii ilegale, precum și exploatarea sexuală a copiilor și materialele care descriu abuzuri sexuale asupra copiilor pentru a lua în considerare noile fenomene infracționale;
- să intensifice acțiunea UE la nivel regional și internațional, astfel încât să se garanteze că instrumentele internaționale aplicabile în domeniul traficului ilegal cu migranți și a traficului de persoane sunt aplicate eficient, prin intermediul unei cooperări caracterizate printr-o mai mare consecvență, continuitate și eficiență.

10. Securitate și imigrare: politici de returnare eficiente și viabile

Măsurile eficiente de returnare sunt o componentă indispensabilă a politicii UE în materie de imigrare ilegală. Procesul de regularizare pe scară largă, neselectiv, a condiției persoanelor aflate în situație de ședere ilegală ar trebui evitat, lăsând în schimb deschisă posibilitatea regularizării de la caz la caz pe baza unor criterii echitabile și transparente.

Pentru a realiza aceasta, UE și statele membre trebuie:

- să confere o veritabilă dimensiune europeană politicii de returnare prin asigurarea recunoașterii reciproce depline a deciziilor de returnare;
- să întărească cooperarea practică între statele membre în punerea în aplicare a măsurilor de returnare și să consolideze rolul FRONTEX în ceea ce privește operațiunile comune de returnare prin mijloace de transport aerian;
- să monitorizeze modul de implementare și aplicare al directivei privind standardele și procedurile comune din statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală (de îndată ce directiva intră în vigoare);
- să definească măsuri pentru a facilita identificarea persoanelor returnate fără documente și pentru a preveni furtul de identitate;
- să ia măsuri pentru a se asigura că toate țările terțe respectă obligația de a accepta readmisia resortisanților lor;

- să evalueze toate acordurile de readmisie existente în vederea facilitării aplicării practice a acestora și să tragă învățăminte pentru negocierea acordurilor viitoare;
- să dezvolte o abordare comună în materie de regularizare, inclusiv cerințe minime pentru schimbul de informații în timp util;
- să ia în considerare posibilitatea introducerii unui *laisser-passer* european pentru a facilita returnarea migranților fără documente.

III. CONCLUZII: GUVERNAREA IMIGRARI

Consiliul European este invitat să adopte principiile comune propuse prin prezenta comunicare, principii care vor reprezenta fundamentul politicii comune de imigrare. Aceste principii vor fi puse în aplicare prin acțiuni concrete, astfel cum s-a menționat anterior, și vor fi urmărite periodic printr-un nou mecanism de monitorizare și evaluare, care include evaluarea periodică.

Politica de imigrare comună se va realiza în **parteneriat și solidaritate** între statele membre și instituțiile UE. Acest cadru ar trebui să fie destul de flexibil pentru a putea fi adaptat la schimbările legate în principal de situația economică, de evoluțiile pieței și de evoluțiile tehnologice. În special, politica comună de imigrare va fi continuată prin:

1. Acțiunea coordonată și coerentă a UE și a statelor membre ale acesteia:

- principiile comune și măsurile concrete ale politicii comune de imigrare vor fi puse în aplicare **în deplină transparență** la nivel european, național sau regional, după caz;
- pentru a obține echilibrul corect între necesitățile pieței muncii, impactul economic, rezultatul social, politicile de integrare și obiectivele politicii externe, va exista o mai mare **coordonare între UE și nivelul național, regional și local**, în special în domeniul statistic și economic, precum și în domeniul politicilor sociale și de dezvoltare;
- **aspectele de imigrare vor fi luate în considerare în toate politicile** care pot ține de imigrare („abordare integratoare”). Dimensiunea economică, socială și internațională a imigrării ar trebui inclusă în toate domeniile de politică conexe, inclusiv dezvoltare, comerț, politica de coeziune, politica socială și de ocupare a forței de muncă, mediu, cercetare, educație, sănătate, agricultură și pescuit, politica de securitate și politica externă, politica economică și fiscală;
- se vor institui și/sau consolida mecanismele de promovare a **consultării părților interesate relevante**, în timp util, cu privire la dezvoltarea ulterioară a politicii, inclusiv autoritățile regionale și locale, partenerii sociali, experții din mediul academic, organizațiile internaționale, asociațiile de imigranți și societatea civilă;
- se va încuraja schimbul de **cele mai bune practici**, învățarea reciprocă la toate nivelurile și diseminarea eficientă și amplă a cunoștințelor în materie de politici de integrare și imigrare eficiente.

2. **O metodologie comună** pentru UE și statele membre ale acesteia pentru a asigura transparență, încredere reciprocă și coerență. Metodologia cuprinde elementele prezentate în cele ce urmează:

- principiile comune vor fi transpuse în **obiective și indicatori comuni** pentru UE și pentru fiecare stat membru în vederea asigurării aplicării acestora;
- obiectivele și indicatorii comuni aprobați vor fi incluși în **profilurile naționale de imigrare** care vor fi dezvoltate în cooperare cu fiecare stat membru pentru a cunoaște mai bine fluxurile de imigrare. Aceste profiluri vor stabili situația pe piața națională a muncii și tipurile de imigrare și vor contribui la consolidarea bazei de informații probatorii pentru politicile de imigrare care răspund, în mod eficient, la necesitățile prioritare ale statelor membre. Profilurile reunesc toate informațiile relevante necesare și sfera de aplicare cuprinde atât imigranții care se află deja pe teritoriul statului cât și imigranții potențiali. Aceste profiluri vor analiza componența calificărilor populației imigrante și vor identifica viitoarele nevoi în materie de forță de muncă;
- pentru a monitoriza, evalua și urmări evoluția acțiunii privind imigrarea, **statele membre vor raporta anual Comisiei** cu privire la modul de aplicare a obiectivelor comune și cu privire la profilurile naționale de imigrare;
- rapoartele naționale ale statelor membre vor constitui baza pentru **raportul anual de sinteză al Comisiei** care va fi trimis și Parlamentului European.

Pe baza raportului de sinteză al Comisiei, **Consiliul European de primăvară**, care are loc anual, va efectua o **evaluare politică** a situației și va emite recomandări, după caz.

ANEXĂ

REZUMAT – CELE ZECE PRINCIPII COMUNE

(1) Prosperitate și imigrare: reguli clare și condiții de egalitate

Politica comună de imigrare ar trebui să promoveze imigrarea legală, care ar trebui reglementată prin norme clare, transparente și echitabile. Cetățenilor țărilor terțe ar trebui să li se furnizeze informațiile necesare pentru a înțelege condițiile și procedurile pentru intrarea și șederea legală în UE. Ar trebui să se asigure tratamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe care au domiciliul legal pe teritoriul statele membre, cu scopul de a apropia statutul legal al acestora de cel al resortisanților UE.

(2) Prosperitate și imigrare: corelarea calificărilor și a nevoilor

Parte a Strategiei de la Lisabona, imigrarea în scopuri economice ar trebui să răspundă unei evaluări a piețelor muncii din UE bazate pe nevoi comune care să trateze toate nivelurile de calificare și sectoarele pentru a consolida economia Europei fundamentată pe cunoaștere, pentru a contribui la creșterea economică și pentru a răspunde cerințelor de piață. Aceasta ar trebui să se realizeze cu respectarea deplină a principiului preferinței comunitare și a drepturilor statelor membre de stabilire a contingentelor de admisie, precum și a drepturilor imigranților și prin implicarea activă a partenerilor sociali și a autorităților regionale și locale.

(3) Prosperitate și imigrare: integrarea este cheia pentru o imigrare reușită

Integrarea imigranților legali ar trebui îmbunătățită prin eforturile consolidate ale statelor membre gazdă și prin însăși contribuția imigranților (un proces cu două dimensiuni), în conformitate cu principiile de bază comune cu privire la integrare adoptate în 2004. Imigranții ar trebui să aibă șansa de a participa și de a dezvolta întregul lor potențial. Societățile europene ar trebui să consolideze capacitatea lor de a gestiona diversitatea legată de imigrare și de a consolida coeziunea socială.

(4) Solidaritate și imigrare: transparentă, încredere și cooperare

Politica comună de imigrare ar trebui fundamentată pe un nivel ridicat de solidaritate politică și operațională, pe încredere reciprocă, transparentă, responsabilitate împărtășită și eforturi comune din partea Uniunii Europene și a statelor membre ale acesteia.

(5) Solidaritate și imigrare: folosirea eficientă și coerentă a mijloacelor disponibile

Solidaritatea necesară pentru a permite politicilor comune de imigrare să atingă obiectivele strategice ar trebui să cuprindă **o componentă financiară solidă** care să ia în considerare situația specifică la frontierele externe ale unor state membre și provocările specifice legate de migrare cu care se confruntă aceste state.

(6) **Solidaritate și imigrare: parteneriatul cu țările terțe**

Gestionarea eficientă a fluxurilor de migrație presupune **parteneriatul autentic și cooperarea cu țările terțe**. Aspectele legate de migrație ar trebui integrate pe deplin în cooperarea pentru dezvoltare a Uniunii și în celelalte politici externe. UE ar trebui să lucreze în strâns tandem cu țările partenere pe marginea oportunităților pentru mobilitatea legală, a capacităților pentru gestionarea migrației, identificarea factorilor care stimulează migrația, protejarea drepturilor fundamentale, combaterea fluxurilor clandestine și consolidarea posibilităților pentru a permite ca migrația să lucreze în favoarea dezvoltării.

(7) **Securitate și imigrare: o politică în domeniul vizelor care este în interesul Europei**

Politica comună în domeniul vizelor ar trebui să faciliteze intrarea vizitatorilor *bona fide* și să consolideze securitatea. Ar trebui folosite noi tehnologii, dacă este necesar, pentru a permite efectuarea de controale diferențiate și bazate pe risc pentru solicitanții de vize, cu un schimb intens de informații între statele membre, respectând în același timp legile cu privire la protecția datelor și a vieții private.

(8) **Securitate și imigrare: gestionarea integrată a frontierelor**

Integritatea spațiului Schengen fără controale la frontierele interne pentru persoane trebuie menținută. **Gestionarea integrată a frontierelor externe** ar trebui consolidată, iar politicile privind controalele la frontieră ar trebui dezvoltate consecvent cu politicile privind controalele vamale și prevenirea celorlalte amenințări la adresa siguranței și securității.

(9) **Securitate și imigrare: intensificarea luptei împotriva imigrării ilegale și zero toleranță pentru traficul de persoane**

UE și statele membre ar trebui să dezvolte o politică coerentă în materie de combatere a **imigrării ilegale și a traficului de persoane**. Munca nedeclarată și **angajarea ilegală** sub diferitele lor forme ar trebui combătute în mod eficient prin măsuri preventive, prin asigurarea punerii în aplicare a legii și prin sancțiuni. Ar trebui consolidate protecția și sprijinul pentru victimele traficului de persoane.

(10) **Securitate și imigrare: politici de returnare eficiente și viabile**

Măsurile eficiente de returnare sunt o componentă indispensabilă a politicii UE în materie de combatere a imigrării ilegale. Procesul de **regularizare** pe scară largă, neselectiv, a condiției persoanelor care se află în situație de ședere ilegală ar trebui evitat, lăsând în schimb deschisă posibilitatea regularizării de la caz la caz pe baza unor criterii echitabile și transparente.